

מסכת יבמות דף נא.

• אמר רבא...

<p>מאי טעמא דרבן גמליאל דאמר אין גט אחר גט בשתי יבמות או בשני יבמין, דלא מיתסר בתרא בקרובותיה?</p>
<p>דמספקא ליה גט, אי דחי אי לא דחי, ולכן אם גט דחי (אפילו מן התורה), והיבמה ניתרת לגמרי, א"כ בתרא מאי קעביד, ואם גט אינו דחי (אפילו מדרבנן), והיבמה נשארת בזיקתה כמקודם, בתרא נמי לא דחי, ולכן ממ"נ אינו אסור בקרובותיה של שני</p>
<p>וכן מספקא ליה במאמר, אי קני אי לא קני, ולכן אם המאמר הראשון קונה (לגמרי כמו יבום), אין מקום למאמר שני לקנות, ואם לראשון אינו קונה, לשני נמי אינו קונה, ולכן ממ"נ אינו אסור בקרובותיה של שני</p>

• איתיביה אביי...

ומודה רבן גמליאל דיש גט אחר מאמר....			
<p>מאמר לרחל גט לחנה מאמר לשרה</p>	<p>מאמר לרחל ביאה לחנה גט לשרה</p>	<p>גט לרחל מאמר לחנה</p>	<p>מאמר לרחל גט לחנה</p>
<p>קונה מאמר וצריכה גט ואסור בקרובותיה</p>	<p>מהני גט ואסור בקרובותיה</p>	<p>חנה צריכה גט ואסור בקרובותיה</p>	<p>הגט לחנה פסל את רחל, ואסור בקרובות שתיהן</p>
<p>ואי אמרת מספקא ליה לר"ג בדחיית הגט וקניית מאמר, תיהוי הך ביאה אמצעית כביאה בתחילה, ותיקני, ולא תהני מעשה שלישית, בין בגט אחר מאמר וביאה, ובין במאמר אחר גט וביאה,</p>			
<p>דממה נפשך גט אחר מאמר וביאה לא מהני, דאי מאמר קמא קני לגמרי, תו לא מהני ביאה וגט אבתריה, ואי מאמר לא קני מידי, נמצאת ביאה של אחריו, ביאה בתחילה וכשרה, ותו לא מהני גט בשלישית, דהא תנן הבעילה בזמן שהיא בתחילה, אין אחריה כלום</p>			
<p>וכן במאמר אחר גט וביאה, דאי גט קמא דחי, תו לא מהני ביאה ומאמר אבתריה, ואי גט לא דחי מידי, נמצא ביאה שלאחריהן הוי ביאה בתחלה, וכשרה היא וקונה, ומאמר דבתריה לאו כלום היא,</p>			
<p>וא"כ ליכא למימר דר"ג מספקא ליה בגט אי דחי, ומספקא ליה במאמר אי קני...</p>			

מסכת יבמות דף נא.

• אלא אמר אביי...

<p>לעולם פשיטא ליה לר"ג דגט דחי קצת, ומאמר קני קצת, הלכך ביאה של אחריהן אינה תחלה, ומיהו מ"ט יש מאמר אחר גט, וגט אחר מאמר, ואין מאמר אחר מאמר, ולא גט אחר גט, דאמור רבנן בחד צד מהני בה גט לדחות חציה, וחד צד מהני בה מאמר לקנות חציה</p>			
גט מאמר	מאמר גט	מאמר מאמר	גט גט
וכן מאמר אחר גט קני, דמאי דשייר גט דקמא מן הזיקה דלא דחייה, קני מאמר דבתרא	גט אחר מאמר דחי, דמאי דשייר מאמר מן קמייתא, דחי גט בבתרייתא, וכן בשני יבמין, מאי דשייר מאמר דקמא, דחי גט דבתרא	וכן מאמר אחר מאמר לא קני, דהא קנה קמא כל כח מאמר	גט אחר גט לא דחי, דהא דחי ליה קמא כל כח גט, הלכך לאו כלום הוא ומותר בקרובותיה
<p>ורבנן סברי דיש גט אחר גט ויש מאמר אחר מאמר, דכל חד וחד מן היבמין תיקנו ליה רבנן גט ומאמר בכל היבמות, הלכך ליכא למימר קמא דחה כל כח הגט, דקמא, כל כח הגט דידיה דאית ליה בהך יבמה הוא דדחה, אבל כח גט דאחיה בהך יבמה, וכח גיטא דידיה בצרתה לא דחה, וכן לענין מאמר</p>			

• והאי ביאה פסולה עדיפא ממאמר, וגריעא ממאמר...

<p>להכי אמר ר"ג דיש גט אחר מאמר וביאה, ויש מאמר אחר גט וביאה, דהא ביאה אמצעית שהיא פסולה, עדיפא ממאמר וגריעא ממאמר</p>			
גט ביאה מאמר	גט מאמר מאמר	מאמר ביאה	מאמר מאמר
וגריעא ממאמר, דאילו מאמר אחר הגט קני ליה כל מה ששייר גט למאמר, ואין מאמר אחר מועיל כלום אחרי, מדלא קתני שיש מאמר אחר גט ומאמר, ואילו ביאה אחר הגט, לא קניא ליה כל מה ששייר גט לביאה, דיש מאמר אחר גט וביאה, וכדתנן הביאה בזמן שהיא באמצע, יש אחריה כלום	<p>עדיפא ממאמר, דאין מאמר אחר מאמר, ויש ביאה אחר מאמר, כדקתני גט אחר מאמר וביאה, אלמא יש ביאה אחר מאמר</p>		

מסכת יבמות דף נא.

• ת"ר....

<p>כיצד אמר רבן גמליאל אין מאמר אחר מאמר, שתי יבמות שנפלו לפני יבם אחד, ועשה מאמר בזו ומאמר בזו,</p>	<p>כיצד אמר רבן גמליאל אין גט אחר גט, שתי יבמות שנפלו לפני יבם אחד, ונתן גט לזו וגט לזו,</p>
<p>ר"ג אומר, נותן גט לראשונה וחולץ לה, **** ואסור בקרובותיה, ומותר בקרובות שניה, דאין מאמר אחר מאמר</p>	<p>ר"ג אומר, חולץ לראשונה ** ואסור בקרובותיה, ומותר בקרובות שניה, דאין גט אחר גט</p>
<p>וחכמים אומרים, נותן גט לשתייהן, ואסור בקרובות שתייהן, וחליצה לאחת מהן</p>	<p>וחכמים אומרים, אסור בקרובות שתייהן, וחליצה לאחת מהן</p>
<p>וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת, עשה זה מאמר וזה מאמר, לר"ג הראשון נותן גט וחליצה, והשני מותר בקרובותיה, ולדברי חכמים, שניהם נותנים גט, ואחד מהם חולץ, ושניהם אסורים בקרובותיה</p>	<p>וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת, נתן זה גט וזה גט, ר"ג אומר חולץ לה הראשון, והשני מותר בקרובותיה, ולדברי חכמים, שניהם אסורין בקרובות</p>
<p>** וכ"ש דאי חלץ לשניה, הוי חליצה מעלייתא לאיפטורי קמייתא, דכיון דגט דשניה אינו גט, חליצה דידה מעלייתא היא, אלא עצה טובה אשמועינן שלא יאסור עצמו בקרובות שניה, שאם יחלוץ לה, נמצא זו גרושתו וזו חלוצתו, ואסור בקרובות שתייהן</p>	
<p>**** קושית הגמרא עמוד ב' - כיון דאמר ר"ג אין מאמר אחר מאמר, א"כ מאמר שני כמאן דליתא דמי, ואמאי צריך ליתן גט וחליצה לראשון ולא אמרינן שראשונה נמי תתייבם?</p>	
<p>תירוץ הגמ' - אה"נ מן הדין היתה יכולה להתייבם, ויהא מאמר ולבסוף ייבם, אלא הטעם שאסורה להתייבם, וצריכה גט וחליצה, משום גזירה דלמא אתי לייבומי לשניה</p>	

מסכת יבמות דף נא

• (דף נא.) אמר מר....

<p>נותן גט לזו וגט לזו,</p> <p>ר"ג אומר, חולץ לראשונה ואסור בקרובותיה, ומותר בקרובות שניה</p>
<p>לימא תיהוי תיובתא דשמואל, דאמר שמואל היכא דנפלו לפניו שתי יבמות,</p> <p>ונתן גט לאחת מהן, ואח"כ חלץ לה, לא נפטרה צרתה, משום דקלישא זיקתה,</p> <p>ולא אלימא חליצה לאפקועי זיקה אלימתא דצרתה,</p>
<p>והא הכא, כיון דאמר ר"ג אין גט אחר גט, נמצאת זיקה שניה שלימה,</p> <p>וקתני חולץ לראשונה ונפטרה צרתה, וקשה לשמואל?</p>
<p>ומדרבנן ליכא לאותובי לשמואל, אע"ג דאמרי רבנן וחליצה לאחת מהן,</p> <p>אלמא חליצת בעלת גט פוטרת צרתה, לא קשה לשמואל,</p> <p>דהכא היינו טעמא דתרוייהו זיקתה קלישא, דהא אמרי רבנן יש גט אחר גט,</p> <p>ולכן כיון דשניהן שווין בזיקה קלישא, חליצה לאחת מהן פוטרת צרתה</p>
<p>אמר לך שמואל, כי אמרי אנא דחלץ לבעלת הגט, לא מיפטרא צרתה, היינו למ"ד יש זיקה,</p> <p>דאלימא זיקה שניה ולא פקעה זיקה שלימה אלא בחליצה מעלייתא,</p> <p>ור"ג סבר אין זיקה, כדתנן בפרק ב"ש אם מיאנה מיאנה וכו'</p> <p>ובזה מודה שמואל דלר"ג יכול לחלוץ לבעלת גט ולפטור צרתה, כיון דזיקת שניהן שווין</p>

• (דף נא:)

<p>קושית הגמרא - ומדרבנן גמליאל סבר אין זיקה, רבנן סברי יש זיקה,</p> <p>דקס"ד דכי היכי דפליגי רבנן אר"ג בגט אחר גט, פליגי בזיקה, ואע"ג דדמילתייהו לא שמעינן מיניה,</p>
<p>וא"כ יש להקשות מסיפא, "וכן אתה אומר בשני יבמין ויבמה אחת",</p> <p>דאם נתנו שניהם גט, חולץ לה אחת מהן, ואפילו לרבנן דאמרי יש זיקה, סגי לה בהך חליצה רעועה דחד מינייהו,</p>
<p>וא"כ לימא תיהוי תיובתא על רבה בר רב הונא אמר רב,</p> <p>דאמר חליצה פסולה, צריכה לחזור על כל האחין,</p> <p>והא נמי חליצה פסולה היא, שאחר הגט באה, ואפ"ה אמרי רבנן שסגי בחליצה של אחת מהן?</p>
<p>תירוץ הגמרא - אמר לך רבה בר רב הונא, כי אמרי אנא דצריכה לחזור על כל האחין, היינו למ"ד יש זיקה,</p> <p>והכא רבנן ור"ג סברי אין זיקה, ולא פליגי אלא בגט אחר גט ומאמר אחר מאמר,</p> <p>אבל לכ"ע אין זיקה, ולמ"ד אין זיקה, מודה רבה בר רב הונא דסגי בחליצה דחד מינייהו</p>

מסכת יבמות דף נא:

- אמר רבי יוחנן: רבן גמליאל, וב"ש, ור"ש, ובן עזאי, ורבי נחמיה כולהו סבירא להו מאמר קונה קנין גמור, ולא גמור ממש, אלא דמאמר קנין חשוב.
- רבן גמליאל....

הא דאמרן, אין מאמר אחר מאמר,
אלמא חשיב קמא למיקני כל כח מאמר

• בית שמאי

שלושה אחיו, שנים מהן נשואין שתי אחיות, ואחד מופנה,
מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר, ואח"כ מת אחיו השני

1. מת ראובן	(אחים)	לוי	שמעון
2. לוי עשה מאמר לרחל	(שתי אחיות)		לאה
3. ואח"כ מת שמעון			

בית שמאי - אשתו רחל עמו, דהיינו שרחל נשואה ללוי, שמאמר קונה קנין גמור מדאורייתא,
והלזו (לאה) תצא משום אחות אשה, ופטורה מחליצה ויבום,
ואין זיקה בכלל ללאה, ולכן רחל אינה אסורה משום אחות זקוקה

• רבי שמעון

לקמן בפרק האשה רבה, קטן בן ט' שנים יום אחד הבא על יבמתו,
וחזר ובא אחיו בן ט' שנים ויום אחד עליה,

פסולה על ידו, דביאת בן ט' שנים כמאמר שוויה רבנן,
והוה ליה מאמר אחר מאמר, ומקודשת אף לשני, ופסלה אף על הראשון,
כרבנן דאמרי יש מאמר אחר מאמר

רבי שמעון אומר לא פסלה, דאמר ר"ש אם ביאת ראשון ביאה, וקניה לגמרי, ביאת שניה אינה ביאה,
אם ביאת ראשון אינה ביאה, ביאת שני נמי אינה ביאה,

והא ביאת בן ט' דכמאמר שוויה רבנן, דהכי תניא בפרק האשה, עשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול
וקאמר ר' שמעון ביאת שני אינה ביאה,
אלמא מאמר ראשון חשוב לקנות כל כח מאמר

מסכת יבמות דף נא:

• בן עזאי, דתניא בן עזאי אומר...

יש מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת	ואין מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבס אחד
ראובן שמעון לוי רחל	ראובן שמעון רחל לאה
דכל חד וחד תקינו ליה רבנן מאמר בה	דכל כח שתקנו חכמים במאמר, קנה במאמר ראשון אלמא מאמר ראשון חשוב לקנות כל כח המאמר
כן היא גירסת גמרא שלנו וכן כתב רש"י "לשון מורלי", וכתב רש"י "לשון ראשון" עיקר, דלקמן מוכחא מילתא בפירקין	

לישנא אחרינא ברש"י הכי גרסינן.....

אין מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת	יש מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבס אחד
ראובן שמעון לוי רחל	ראובן שמעון רחל לאה
דדומיא דקידושין בעלמא תקינו רבנן למאמר, ואין קידושין אחר קידושין באשה אחת אלמא מאמר ראשון חשוב לקנות כל כח המאמר	דהא תרוייהו קמיה רמיין, וכל חדא אית לה כח יבמין, דלא כח ביאה יהבי רבנן למאמר למיקני לגמרי ולא פקע זיקה דחברתה, דביאה הוא דפטרה

• ר' נחמיה, דתנן במשנתנו דף נ: ר' נחמיה אומר....

<p>ר' נחמיה אומר, אחת בעילה ואחת חליצה, בין בתחילה, בין באמצע, בין בסוף, אין אחריה כלום, והא ביאה פסולה כמאמר שויה רבנן, דלא נפקא מיניה בגט, דקא בעיא נמי חליצה לזיקתו, וקתני אין אחריה כלום, אלמא מאמר ראשון חשוב לקנות כל כח המאמר</p>
--

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website), or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.